

جمهوری اسلامی ایران

دقرايات جمهوری

"بسمه تعالی"

شورای عالی قضائی

اداره: ریخانه شورای عالی قضائی
۱۳۵۹/۸/۲۶
شماره: ۳۷۹۹۶

شماره: ۱۸۱۵۶
 تاریخ: ۳۴۵۹-۶-۹
 پست:

در تاریخ ۱۳۵۹/۸/۲۶ شورای عالی قضائی برای اعمالی از قبیل عدم رعایت استتار نور در منازل و معابر ، خرید و فروش غیر مجاز سوخت و کوبین احتکار یا گرانفروشی مایحتاج عمومی ، سدمعبر و شایعه پراکنی مجازاتهای حسب مورد از یکماه تا یکسال حبس و پرداخت جریمه نقدی و مصادره مال و غیره وضع کرده و تحت عنوان دستورالعمل تخلفات و جرائم زمان جنگ دستور اجرای آنها بحکام شرع و دادسراهای انقلاب داده است . این دستورالعمل (یا در حقیقت وضع قانون مجازات) بجهات و دلائل زیر مخالف قانون اساسی و قوانین جزائی است :

۱- طبق اصل ۳۶ قانون اساسی حکم مجازات و اجرای آن باید بموجب قانون باشد .

۲- طبق ^{اصل} مدلول ۱۶۹ قانون اساسی جرم دانستن هر فعل یا ترک فعلی باید مستند به قانون باشد .

۳- بموجب ماده ۲ قانون مجازات عمومی که شامل مفهوم دواصل فوق میباشد " هر فعل یا ترک فعل که مطابق قانون قابل مجازات و مستلزم اقدامات تأمینی یا تربیتی باشد جرم محسوب است و هیچ امری را نمیتوان جرم دانست مگر آنکه بموجب قانون برای آن مجازات یا اقدام تأمینی یا تربیتی تعیین شده باشد " .

۴- طبق اصل ۵۸ قانون اساسی اعمال قوه مقننه (وضع قانون) - از طریق مجلس شورای اسلامی است همچنین طبق اصل ۷۱ و اصول دیگر فصل - ششم وضع قانون منحصر از خصائص مجلس مذکور است .

جمهوری اسلامی ایران

دقرباقت جمهوری

- ۲ -

۵- طبق اصل تفکیک قوا (اصل ۵۷ قانون اساسی) سه گانه مستقل است و هیچیک از آنها حق تجاوز به حدود و اختیارات دیگری را ندارد.

۶- طبق بند ۲ اصل ۱۵۷ قانون اساسی شورای عالی اختیاراتهمه لوایح قضائی را دارنده وضع قانون مجازات است.

۷- در قوانین جزائی برای احتکار و تجاوزات و غیره

اکاذیب مجازاتهای مشخصی تعیین شده. که جز به موجب قانون قابل نیست.

باتوجه به اصول و قوانین فوق شورای عالی قضائی

مجازات بوضع قانون و نسخ بعضی از قوانین جزائی مبادرت نمودن اساسی را نقض کرده است. جای تاسف است شورای عالی قضائی باید ناظر حسن اجرای قوانین باشد به نقض احتکار قانون اقدام نماید.

اینک حسب وظیفه ای که بموجب اصل ۱۱۳ قانون اساسی

مسئولیت اجرای قانون اساسی و تنظیم روابط قوا، سه گانه به شورای عالی قضائی اخطار میکنم از نقض قانون و تجاوز به وظایف قوه مقننه اجتناب نماید.

بدیهی است دستورالعمل خلاف قانون آن ذوات بی اعتبار

است.